



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 315 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02.10.2017.

**ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການບັນເທີງ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ກໍລະກົດ 2013;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສະບັບເລກທີ 284/ຖວທ, ລົງວັນທີ 8 ພຶດສະພາ 2017.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະຫງົບ, ປອດໄພ, ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ໂຕສະນາ, ສົ່ງເສີມ ສິລະປະ, ວັດທະນະທໍາ, ຮິດຄອງ ປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວສູ່ສາກົນ.

ມາດຕາ 2 ການບັນເທີງ

ການບັນເທີງ ແມ່ນການໃຫ້ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ໃຫ້ຄວາມສຸກສັນດ້ວຍສຽງດົນຕີ, ສຽງເພງ, ຂັບລໍາ, ຕະລົກ, ຟ້ອນ, ສະແດງລະຄອນ ແລະ ອື່ນໆ, ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ບໍລິການດ້ວຍຮູບການທຸລະກິດທີ່ລັດຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດສະໂກເທັກ (Discotheque) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານບັນເທີງ ສໍາລັບຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ ດ້ວຍການເປີດສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີ ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນເຄື່ອງ ຫຼື ອຸປະກອນເກັບສຽງ ແລະ ພາບ ເພື່ອສ້າງຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນໃນ ເວລາກາງຄືນ;

2. ໂນຄຣັບ (Nightclub) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານບັນເທີງ ສໍາລັບຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ ທີ່ມີດົນຕີ ແລະ/ຫຼື ການຮ້ອງເພງ ດ້ວຍຮູບແບບທໍານອງຕ່າງໆ ເພື່ອຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນຕາມສະໄໝນິຍົມ ໃນເວລາກາງຄືນ;
3. ສະເນັກບາຣ (Snack bar) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານອາຫານວ່າງ ສໍາລັບແກ້ມກັບເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ ໃນເວລາກາງຄືນ;
4. ບາຣ (Bar) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານກິນດື່ມ ທີ່ມີການຕິບແຕ່ງ ຈັດວາງດ້ວຍໂຕະທີ່ມີລັກສະນະເປັນຖ້ານ ຫຼື ເຄົາເຕີ (Counter) ສໍາລັບເປັນບ່ອນຈັດວາງອຸປະກອນ ຫຼື ພາຊະນະຮອງຮັບອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ ເພື່ອບໍລິການກິນດື່ມ ໃນເວລາກາງຄືນ;
5. ພັບ (Pub) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານບັນເທີງຂະໜາດນ້ອຍ ສໍາລັບຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ ດ້ວຍສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີ ພ້ອມບໍລິການເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ ໃນເວລາກາງຄືນ;
6. ຄາຣາໂອເກະ (Karaoke) ໝາຍເຖິງ ຮ້ານທີ່ມີເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ສໍາລັບໄວ້ບໍລິການຮ້ອງເພງໄປຕາມທໍານອງເພງ, ສຽງດົນຕີ ແລະ ເນື້ອຮ້ອງທີ່ສະແດງອອກຜ່ານໜ້າຈໍພາບ ເປັນພາສາຄາຣາໂອເກະ;
7. ຄອນເສີດ (Concert) ໝາຍເຖິງ ການສະແດງດົນຕີ, ຮ້ອງເພງ, ຂັບ, ລໍາ, ຟ້ອນ, ເຕັ້ນລໍາແບບປະສົມປະສານເປັນໜຸ່ມຄະນະ ຫຼື ດ່ຽວ ດ້ວຍຈັງຫວະທໍານອງຕ່າງໆ;
8. ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງປະເພດໃດໜຶ່ງ ຕັ້ງຢູ່ ແລະ ນໍາໃຊ້ເພື່ອບໍລິການບັນເທີງ;
9. ອາຫານວ່າງ ໝາຍເຖິງ ປະເພດອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ສໍາເລັດຮູບທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງແລ້ວ, ສາມາດ ຮັບປະທານໄດ້ທັນທີ ໂດຍທົ່ວໄປຈະເປັນປະເພດອາຫານແຫ້ງສໍາລັບແກ້ມກັບເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ;
10. ດີເຈ (DJ) ໝາຍເຖິງ ພິທີກອນຈັດລາຍການ ແລະ ຄວບຄຸມເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບສຽງ, ເພງ, ດົນຕີ ແລະ ພາບ;
11. ເດຊີເບວ (Decibel) ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກລະດັບຄວາມດັງຂອງສຽງ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການບັນເທີງ

ການບໍລິການບັນເທີງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ສະແດງເຖິງເອກະລັກທາງດ້ານສິລະປະ, ວັດທະນະທໍາ, ຮິດຄອງ ແລະ ປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະຫງົບ, ປອດໄພ, ໂປ່ງໃສ, ມີສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງເປັນເອກະພາບ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັນເທີງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການບັນເທີງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການບັນເທີງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດ ແລະ ມາດຕະຖານການບໍລິການບັນເທີງ

ມາດຕາ 7 ປະເພດ ການບໍລິການບັນເທີງ

ການບໍລິການບັນເທີງ ປະກອບດ້ວຍປະເພດຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ດິດສະໂກເທັກ;
2. ໄນຄຣັບ;
3. ພັບ;
4. ສະເນັກບາຣ;
5. ບາຣ;
6. ຄາຣາໂອເກະ;
7. ຄອນເສີດ.

ມາດຕາ 8 ດິດສະໂກເທັກ

ດິດສະໂກເທັກ ຫຼື ຮ້ານບັນເທີງ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນໂຮງແຮມລະດັບ 3 ດາວ ຂຶ້ນໄປ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງດິດສະໂກເທັກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສາມາດບໍລິການອາຫານວ່າງ, ເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 9 ໄນຄຣັບ

ໄນຄຣັບ ຫຼື ໂຮງເຕັ້ນລຳ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນໂຮງແຮມລະດັບ 3 ດາວ ຂຶ້ນໄປ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງໄນຄຣັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມບໍລິການເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 10 ພັບ

ພັບ ຫຼື ຮ້ານບັນເທີງຂະໜາດນ້ອຍ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນໂຮງແຮມລະດັບ 3 ດາວ ຂຶ້ນໄປ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງພັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມບໍລິການເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 11 ສະເນັກບາຣ

ສະເນັກບາຣ ຫຼື ຮ້ານອາຫານວ່າງ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງສະເນັກບາຣ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມບໍລິການເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ ແລະ ສຽງເພງ.

ມາດຕາ 12 ບາຣ

ບາຣ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງບາຣ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມບໍລິການເຄື່ອງດື່ມປະເພດ ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ ແລະ ສຽງເພງ.

ມາດຕາ 13 ຄາຣາໂອເກະ

ຄາຣາໂອເກະ ຫຼື ຮ້ານສໍາລັບຮ້ອງເພງຄາຣາໂອເກະ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ ພາຍ ໃນໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຮ້ານຄາຣາໂອເກະ ທີ່ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14 ຄອນເສີດ

ຄອນເສີດ ສາມາດຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ ຫຼື ຢູ່ກາງແຈ້ງ ຕາມງານບຸນປະເພນີ, ງານສະ ເຫຼີມສະຫຼອງຕ່າງໆ ປະຈໍາຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຄອນເສີດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 15 ສະຖານທີ່ບັນເທີງ

ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ສະເພາະ;
2. ສະຖານທີ່ບັນເທີງຢູ່ໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ ແລະ ສວນອາຫານ;
3. ສະຖານທີ່ບັນເທີງກາງແຈ້ງ.

ມາດຕາ 16 ສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ

ແມ່ນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງປະເພດໃດໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່, ນໍາໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການເປັນ ປະຈໍາ ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງການ ບໍລິການບັນເທີງ.

ມາດຕາ 17 ສະຖານທີ່ບັນເທີງຢູ່ໃນໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ ແລະ ສວນອາຫານ

ແມ່ນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ຫ້ອງໃດຫ້ອງໜຶ່ງຂອງໂຮງແຮມ, ລີສອດ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາ ຄານ ແລະ ສວນອາຫານ ທີ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງປະເພດໃດໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່, ນໍາໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການເປັນປະຈໍາ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງການ ບໍລິການບັນເທີງ.

ມາດຕາ 18 ສະຖານທີ່ບັນເທີງກາງແຈ້ງ

ແມ່ນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ຂອບເຂດບໍລິເວນໃດໜຶ່ງຂອງສະຖານທີ່ຈັດງານບຸນປະເພນີ ແລະ ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງຕ່າງໆ ປະຈໍາຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຄອນເສີດຕັ້ງຢູ່ ແລະ ນໍາໃຊ້ ເພື່ອ ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຄອນເສີດເປັນການຊົ່ວຄາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການຈັດງານ.

ມາດຕາ 19 ມາດຕະຖານການບັນເທີງ

ແມ່ນການກໍານົດຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງຜະລິດຕະພັນ ກ່ຽວກັບການບັນເທີງ ເພື່ອຈັດແບ່ງປະເພດ ແລະ ລະດັບຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ມາດຕະຖານການບັນເທີງ ປະກອບດ້ວຍ ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະ ດັ່ງນີ້:

6	<p>ລະບົບໄຟຟ້າ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຕືກອາຄານ ສະຖານທີ່ບັນເທີງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີ ລະບົບໄຟສໍາຮອງສຸກເສີນ; 2. ຕ້ອງມີ ລະບົບໄຟແສງສະຫວ່າງ, ໄຟແສງສີນິ້ອອນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສວຍງາມ; 3. ມີລະບົບໄຟສັນຍານ, ໄຟແນະນໍາທາງ, ໄຟເຕືອນ, ໄຟຫ້າມ ແລະ ອື່ນໆ; 4. ລະບົບໄຟທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບການບໍລິການບັນເທີງຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.
7	<p>ອຸປະກອນເຄື່ອງສຽງ ແລະ ພາບ ສໍາລັບການບໍລິການບັນເທີງ: ອຸປະກອນ ເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງສາຍຂະຫຍາຍພາບ ອີເລັກໂຕຣນິກ ທຸກຊະນິດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.</p>
8	<p>ລະບົບສຽງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມດັງຂອງສຽງ ຕ້ອງຕໍ່າກວ່າ 85 Decibel A (dB); 2. ບໍ່ສົ່ງສຽງເນື່ອງນັ້ນ ລົບກວນພາຍນອກ ຫຼື ບໍລິເວນໄກ້ຄຽງ; 3. ບໍ່ສົ່ງຜົນຮ້າຍ ຫຼື ອັນຕະລາຍຕໍ່ລະບົບປະສາດ ແລະ ສຸຂະພາບ.
9	<p>ການບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີຈັນຍາບັນດ້ານການບໍລິການ; 2. ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ, ຄວາມສະອາດ, ປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ; 3. ບໍລິການດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດສັດຊື່, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ຖືກຕ້ອງ; 4. ເກັບຄ່າບໍລິການຈາກລູກຄ້າ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທໍາ; 5. ອະນຸລັກ ແລະ ສິ່ງເສີມສີລະປະ, ວັດທະນະທໍາທີ່ດີງາມຂອງຊາດ; 6. ການບໍລິການສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ໄປ້ເປືອຍ, ເຍ້າຍວນ ຫຼື ລາມີກອນາຈານ; 7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ; 8. ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; 9. ປອດ ການກໍ່ກວນອາລະວາດຕິກັນ; 10. ປອດ ສຽງລົບກວນພາຍນອກ; 11. ປອດ ອາວຸດທຸກຊະນິດ; 12. ປອດ ຄວັນຢາສູບ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດທຸກປະເພດ; 13. ປອດ ການພະນັນ, ການມື້ວສຸມ, ໂສເພນີ, ຄ້າປະເວນີ, ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ອາຊະຍາກໍາອື່ນໆ; 14. ບໍ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ; 15. ບໍ່ສວຍໃຊ້ສະຖານທີ່ບັນເທີງເປັນບ່ອນເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ; 16. ຕິດຕັ້ງ ປ້າຍຫ້າມ, ປ້າຍແນະນໍາ ແລະ ປ້າຍບໍລິການອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ພຽງພໍ ແລະ ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ງ່າຍ; 17. ເປີດ-ປິດ ຕາມເວລາ ທີ່ທາງການກໍານົດ; 18. ການບໍລິການອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

6	<p>ລະບົບໄຟຟ້າ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຕົກອາຄານ ສະຖານທີ່ບັນເທີງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີ ລະບົບໄຟສໍາຮອງສຸກເສີນ; 2. ຕ້ອງມີ ລະບົບໄຟແສງສະຫວ່າງ, ໄຟແສງສີນິອອນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສວຍງາມ; 3. ມີລະບົບໄຟສັນຍານ, ໄຟແນະນໍາທາງ, ໄຟເຕືອນ, ໄຟຫ້າມ ແລະ ອື່ນໆ; 4. ລະບົບໄຟທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບການບໍລິການບັນເທີງຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.
7	<p>ອຸປະກອນເຄື່ອງສຽງ ແລະ ພາບ ສໍາລັບການບໍລິການບັນເທີງ: ອຸປະກອນ ເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງສາຍຂະຫຍາຍພາບ ອິເລັກໂຕຣນິກ ທຸກຊະນິດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.</p>
8	<p>ລະບົບສຽງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມດັງຂອງສຽງ ຕ້ອງຕໍ່າກວ່າ 85 Decibel A (dB); 2. ບໍ່ສົ່ງສຽງເນື່ອງນັ້ນ ລົບກວນພາຍນອກ ຫຼື ບໍລິເວນໄກ້ຄຽງ; 3. ບໍ່ສົ່ງຜົນຮ້າຍ ຫຼື ອັນຕະລາຍຕໍ່ລະບົບປະສາດ ແລະ ສຸຂະພາບ.
9	<p>ການບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີຈັບຍາບັນດ້ານການບໍລິການ; 2. ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ, ຄວາມສະອາດ, ປອດໄພຮອບດ້ານ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ; 3. ບໍລິການດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດສັດຊື່, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ຖືກຕ້ອງ; 4. ເກັບຄ່າບໍລິການຈາກລູກຄ້າ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທໍາ; 5. ອະນຸລັກ ແລະ ສິ່ງເສີມສີລະປະ, ວັດທະນະທໍາທີ່ດີງາມຂອງຊາດ; 6. ການບໍລິການສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ໄປ້ເປືອຍ, ເຍົ້າຍວນ ຫຼື ລາມິກອານາຈານ; 7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ; 8. ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; 9. ປອດ ການກໍ່ກວນອາລະວາດຕິກັນ; 10. ປອດ ສຽງລົບກວນພາຍນອກ; 11. ປອດ ອາວຸດທຸກຊະນິດ; 12. ປອດ ຄວັນຢາສູບ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດທຸກປະເພດ; 13. ປອດ ການພະນັນ, ການມື້ວສຸມ, ໂສເພນີ, ຄ້າປະເວນີ, ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ອາຊະຍາກໍາອື່ນໆ; 14. ບໍ່ກີດຂວາງການສັນຈອນ; 15. ບໍ່ສວຍໃຊ້ສະຖານທີ່ບັນເທີງເປັນບ່ອນເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ; 16. ຕິດຕັ້ງ ປ້າຍຫ້າມ, ປ້າຍແນະນໍາ ແລະ ປ້າຍບໍລິການອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ພຽງພໍ ແລະ ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ງ່າຍ; 17. ເປີດ-ປິດ ຕາມເວລາ ທີ່ທາງການກໍານົດ; 18. ການບໍລິການອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

10	<p>ພະນັກງານບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ອາຍຸ 18 ປີຂຶ້ນໄປ; 2. ສຸຂະພາບແຂງແຮງ ບໍ່ມີພະຍາດ ຫຼື ໂລກຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງ; 3. ໄດ້ຮັບການກວດສຸຂະພາບ ທຸກ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ; 4. ມີມະນຸດສໍາພັນດີ, ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ໃຫ້ກຽດ, ເຄົາລົບນັບຖື ລູກຄ້າ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ; 5. ມີວຸດທິການສຶກສາດ້ານການບໍລິການ ທີ່ແນ່ນອນ; 6. ນຸ່ງຖື ແລະ ແຕ່ງກາຍສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ; 7. ບໍລິການລູກຄ້າດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດສັດຊື່; 8. ການເຕັ້ນລໍາ, ການຟ້ອນ ແລະ ການສະແດງຕ່າງໆ ຕ້ອງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ໄປ້ເປືອຍ, ເຍ້າຍວນ ຫຼື ລາມີກອນາຈານ; 9. ປະຕິບັດໂມງເວລາ ເປີດ-ປິດ ການບໍລິການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
11	<p>ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ອາຍຸ 18 ປີຂຶ້ນໄປ; 2. ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ໃຫ້ກຽດ, ເຄົາລົບນັບຖືບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ; 3. ນຸ່ງຖື ແລະ ແຕ່ງກາຍສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ; 4. ການເຕັ້ນລໍາ, ການຟ້ອນ ແລະ ການສະແດງຕ່າງໆ ຕ້ອງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ໄປ້ເປືອຍ, ເຍ້າຍວນ ຫຼື ລາມີກອນາຈານ; 5. ຈ່າຍຄ່າບໍລິການຢ່າງຖືກຕ້ອງ; 6. ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານບໍລິການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ; 7. ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ; 8. ປອດອາຈຸດ, ປອດສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ປອດສິ່ງຜິດກົດໝາຍ ທຸກຊະນິດ; 9. ປະຕິບັດໂມງເວລາເປີດ - ປິດ ການບໍລິການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
12	<p>ອາຫານ ແລະ ພາຊະນະໃສ່ອາຫານ ເຄື່ອງດື່ມ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ອາຫານ ແລະ ພາຊະນະໃສ່ອາຫານ ເຄື່ອງດື່ມ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ, ສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກອະນາໄມຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ມີສະຫຼາກສິ້ນຄ້າ, ວັນ ເດືອນປິຜະລິດ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸ; 2. ມີລາຍການ ຫຼື ເມນູອາຫານເຄື່ອງດື່ມ ພ້ອມລາຄາ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຊັດເຈນ; 3. ອາຫານ ທີ່ນໍາມາບໍລິການ ຕ້ອງເປັນອາຫານວ່າງ ເທົ່ານັ້ນ; 4. ມີເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ຫຼື ພາຊະນະສໍາລັບຮອງຮັບການກິນດື່ມ ຕ້ອງສະອາດ, ປອດໄພ, ໄດ້ມາດຕະຖານ.

	13	<p>ເຄື່ອງມືອຸປະກອນປ້ອງກັນ ແລະ ບັນເທົາໄພ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ມີປະກັນໄພ; 2. ມີປະຕູເຂົ້າ-ອອກ ຫຼື ຂັ້ນໄດຂັ້ນ-ລົງ ແບບປົກກະຕິ 3 ຊ່ອງທາງ ແລະ ແບບຫຼົບໄພຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຊ່ອງທາງ; 3. ສິ່ງປຸກສ້າງ ຕ້ອງຮັບປະກັນມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດອຸປະຕິເຫດຕ່າງໆ; 4. ຕິດຕັ້ງ ກ້ອງວົງຈອນ ໃຫ້ສາມາດເກັບພາບໄດ້ທຸກມຸມ ທຸກເວລາ; 5. ຕິດຕັ້ງ ປ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍແນະນຳ, ສັນຍານເຕືອນໄພ ແລະ ທາງອອກສຸກເສີນ; 6. ຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນດັບເພີງ ດ້ວຍນໍ້າແຮງດັນສູງຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຈຸດ ແລະ ບັງດັບເພີງຂະໜາດ ແລະ ຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ; 7. ເຄື່ອງມື ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນສຳລັບປ້ອງກັນໄພໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.
	14	<p>ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຕະຫຼອດເວລາ; 2. ພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຕ້ອງມີເຄື່ອງມືອຸປະກອນສຳລັບປ້ອງກັນ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ລະງັບຢັບຢັ້ງ ເຫດການຄວາມບໍ່ສະຫງົບ, ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ; 3. ກວດກາ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີການນຳເອົາສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍເຂົ້າໃນສະຖານບັນເທົາ.
	15	<p>ຄວາມສະອາດປອດໄພ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະອາດປອດໄພ ຮອບດ້ານ, ມີລະບົບອະນາໄມ, ລະບາຍ-ບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ລະບົບເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ; 2. ກ່ອນເປີດບໍລິການທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງອະນາໄມ ຮອບດ້ານ; 3. ຫ້ອງນໍ້າ, ຫ້ອງສ້ວມ, ຫ້ອງຖ່າຍເບົາ, ຫ້ອງລ້າງມື ຕ້ອງມີເຈ້ຍອະນາໄມ, ຢາດັບກິນ, ສະບູ ຫຼື ນໍ້າຢາລ້າງມືຂ້າເຊື້ອໂລກ ແລະ ອື່ນໆ ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ທົ່ວເຖິງ; 4. ມີພະນັກງານອະນາໄມປະຈຳ ຕະຫຼອດເວລາ.

2. ມາດຕະຖານສະເພາະ:

ປະເພດ	ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງການບັນເທົາ	
ດິດສະໂກເທັກ	1	<p>ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງຫ້ອງ ຂັ້ນຕໍ່າສຸດ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຫ້ອງເຕັ້ນລຳ ແລະ ບໍລິການບັນເທົາ 400 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ; 4. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 20 ຕາແມັດ; 5. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ 16 ຕາແມັດ; 6. ຫ້ອງນໍ້າຢິງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 7. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 8. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈຳເປັນ;

		9. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ, ບັງ ດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊີບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄຟ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.
	2	ການບໍລິການ: 1. ບໍລິການບັນເລງສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີ ຜ່ານລະບົບເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ; 2. ບໍລິການຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ; 3. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ; 4. ບໍລິການອາຫານວ່າງ; 5. ເວລາເປີດ 18:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.
	3	ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: 1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈໍາ; 2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 4 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.
ໄນຄຣັບ	1	ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງຫ້ອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ: 1. ຫ້ອງເຕັ້ນລໍາ ແລະ ບໍລິການບັນເທົາ 300 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ; 4. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 16 ຕາແມັດ; 5. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ 16 ຕາແມັດ; 6. ຫ້ອງນໍ້າຍິງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 7. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 8. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ; 9. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ, ບັງ ດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊີບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄຟ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.
	2	ການບໍລິການ: 1. ບໍລິການສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີແບບໂຟກຊ່ອງ ຜ່ານລະບົບເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ ໂດຍມີນັກຮ້ອງ; 2. ບໍລິການຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ; 3. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ; 4. ບໍລິການອາຫານວ່າງ; 5. ເວລາເປີດ 18:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.
	3	ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: 1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈໍາ; 2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 4 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.
ພັບ	1	ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງຫ້ອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ: 1. ຫ້ອງເຕັ້ນລໍາ ແລະ ບໍລິການບັນເທົາ 200 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ;

		<p>4. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 16 ຕາແມັດ;</p> <p>5. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ 16 ຕາແມັດ;</p> <p>6. ຫ້ອງນໍ້າຢຶງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ;</p> <p>7. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ;</p> <p>8. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ;</p> <p>9. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ບັງດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊິບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄພ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.</p>
	2	<p>ການບໍລິການ</p> <p>1. ບໍລິການສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີສິດ ຫຼື ບັນທຶກໄວ້ໃນເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບ ສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ;</p> <p>2. ບໍລິການຟ້ອນ ແລະ ເຕັ້ນລໍາ;</p> <p>3. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ;</p> <p>4. ບໍລິການອາຫານວ່າງ;</p> <p>5. ເວລາເປີດ 18:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.</p>
	3	<p>ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ:</p> <p>1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈໍາ;</p> <p>2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 2 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.</p>
ສະເນັກບາຣ	1	<p>ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງຫ້ອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ:</p> <p>1. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ບັນເລງເພງ 200 ຕາແມັດ;</p> <p>2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ;</p> <p>3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ;</p> <p>4. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 16 ຕາແມັດ;</p> <p>5. ຫ້ອງນໍ້າຢຶງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ;</p> <p>6. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ;</p> <p>7. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ;</p> <p>8. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ບັງດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊິບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄພ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.</p>
	2	<p>ການບໍລິການ:</p> <p>1. ບໍລິການອາຫານວ່າງ;</p> <p>2. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ;</p> <p>3. ບໍລິການສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີສິດ ຫຼື ບັນທຶກໄວ້ໃນເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ;</p> <p>4. ເວລາເປີດ 18:00 ໂມງ ແລະ ປິດບໍລິການ 00:00 ໂມງ.</p>
	3	<p>ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ:</p> <p>1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈໍາ;</p> <p>2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 2 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.</p>

ບາຣ	1	<p>ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງຫ້ອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ບັນເລງເພງ 100 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ; 4. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 16 ຕາແມັດ; 5. ຫ້ອງນໍ້າຢິງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 6. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 7. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ; 8. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ, ບັງດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊີບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄພ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.
	2	<p>ການບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ບໍລິການອາຫານວ່າງ; 2. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ; 3. ບໍລິການບັນເລງສຽງເພງ ແລະ ດົນຕີສິດ ຫຼື ບັນທຶກໄວ້ໃນເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ; 4. ເວລາເປີດ 18:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.
	3	<p>ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈໍາ; 2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 2 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.
ຄາຣາໂອເກະ	1	<p>ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງຫ້ອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ 100 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງຄາຣາໂອເກະ 20 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງບໍລິຫານ 16 ຕາແມັດ; 4. ຫ້ອງຮັບແຂກ 16 ຕາແມັດ; 5. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 20 ຕາແມັດ; 6. ຫ້ອງນໍ້າຢິງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 7. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 8. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ; 9. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ, ບັງດັບເພີງ, ເຄື່ອງຊຸຊີບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄພ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.
	2	<p>ການບໍລິການ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ບໍລິການຮ້ອງເພງຄາຣາໂອເກະ ແລະ ດົນຕີ ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ; 2. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ; 3. ບໍລິການອາຫານວ່າງ; 4. ເວລາເປີດ 09:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.

	3	ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: 1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈຳ; 2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 2 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 2 ຄົນ.
ຄອນເສີດ	1	ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຫ້ອງຂອງສະຖານທີ່ບັນເທີງສະເພາະ: 1. ຫ້ອງ ຫຼື ສະຖານທີ່ສະແດງຄອນເສີດ 2,000 ຕາແມັດ; 2. ຫ້ອງບໍລິຫານ 20 ຕາແມັດ; 3. ຫ້ອງຮັບແຂກ 20 ຕາແມັດ; 4. ຫ້ອງເກັບຕົວນັກສະແດງ 80 ຕາແມັດ; 5. ຫ້ອງເກັບເຄື່ອງ 20 ຕາແມັດ; 6. ຫ້ອງບໍລິການອາຫານວ່າງ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ 20 ຕາແມັດ; 7. ຫ້ອງນໍ້າຢຶງ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 8. ຫ້ອງນໍ້າຊາຍ 3 ຫົວສ້ວມ 3 ອ່າງລ້າງ; 9. ຫ້ອງບໍລິການອື່ນທີ່ຈຳເປັນ; 10. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຫ້ອງ ຈາກພື້ນຫາເພດານ 4 ແມັດ, ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ, ບັງ ດັບເພິງ, ເຄື່ອງຊຸຊັບ ແລະ ອຸປະກອນບັນເທົາໄຟ ຄົບຊຸດໃນຈຸດທີ່ສໍາຄັນ.
	2	ການບໍລິການ: 1. ບໍລິການຮ້ອງເພງ, ຂັບ, ລໍາ, ເຕັ້ນລໍາ, ຟ້ອນ, ສະແດງລະຄອນ, ດົນຕີ ແລະ ອື່ນໆ ຜ່ານ ເຄື່ອງອິເລັກໂຕຣນິກກ່ຽວກັບສຽງ ແລະ/ຫຼື ພາບ; 2. ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ ເຊັ່ນ: ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ນໍ້າຫວານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທົ່ວໄປ; 3. ເວລາເປີດ 09:00 ໂມງ ແລະ ເວລາປິດ 00:00 ໂມງ.
	3	ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: 1. ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈຳ; 2. ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່ພາຍໃນ 5 ຄົນ ແລະ ພາຍນອກ 5 ຄົນ.

ໝວດທີ 3

ການດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທິງ

ມາດຕາ 20 ເງື່ອນໄຂການດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທິງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທິງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງການບໍລິການບັນເທິງ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສໍາລັບບຸກຄົນ:

1. ມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີຂຶ້ນໄປ;
2. ບໍ່ເປັນບ້າເສຍຈິດ;

3. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ.

ຂ. ສໍາລັບນິຕິບຸກຄົນ:

1. ມີທະບຽນວິສາຫະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
3. ບໍ່ຢູ່ໃນໄລຍະການປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 21 ການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ບັນເທີງປະເພດ ດິດສະໂກເທັກ, ໄນຄຣັບ, ພັບ ແລະ ສະເນັກບາຣ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຢູ່ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູ ດຽວຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ທຸລະກິດບັນເທີງປະເພດ ບາຣ, ຄາຣາໂອເກະ ແລະ ຄອນເສີດ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຢູ່ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ

ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການ ອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ຕາມຂະບວນການຂອງລະບົບການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍ ເອກະພາບທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 23 ການປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ

ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ແມ່ນເອກະສານຊຸດດຽວກັບເອ ກະສານທັງໝົດຂອງຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນຂອງຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ພ້ອມຮູບຖ່າຍເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດ 3x4 ນິ້ວ ຈໍານວນ 2 ໃບ.

ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເກັບສໍາເນົາເອກະສານທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ໄວ້ຈໍານວນໜຶ່ງຊຸດ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 24 ການປະກອບທຶນ

ທຸລະກິດບັນເທີງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ລັດຄວບຄຸມ ແລະ ກໍານົດທຶນຈົດທະບຽນຂັ້ນຕໍ່າສຸດ, ຊຶ່ງຜູ້ລົງ ທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະກອບທຶນຈົດທະບຽນຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງ ທຶນທັງໝົດ ເພື່ອຢັ້ງຢືນການມີຕົວຕົນຂອງທຶນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 25 ການອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ

ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດໍາເນີນການ ຕາມລະບົບການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍເອກະພາບທົ່ວປະເທດ.

ຜູ້ລົງທຶນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຢູ່ບ່ອນໃດ ໃຫ້ຮັບເອກະສານ ຫຼື ຄໍາຕອບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ໂດຍອີງຕາມກໍານົດເວລາຂອງການ ບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ.

ໝວດທີ 4
ສິດ ແລະ ພັນທະ

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ
ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງມີ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສິດ

1. ໄດ້ຮັບ ແລະ ນຳໃຊ້ໜາກຜົນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
2. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການຈາກລູກຄ້າ ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
3. ເກັບຄ່າບໍລິການຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
4. ດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ການບໍລິການບັນເທີງ;
5. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເມື່ອເຫັນວ່າການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ;
7. ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ຕາມການອະນຸຍາດ;
8. ຢຸດຕິການດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
9. ປິດບໍລິການກ່ອນກຳນົດເວລາ;
10. ກວດບັດປະຈຳຕົວຜູ້ເຂົ້າໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງ;
11. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ພັນທະ

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະ ຂອງການບໍລິການບັນເທີງ;
3. ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມກຳນົດເວລາຂອງທາງການກຳນົດ;
4. ບໍລິການລູກຄ້າ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ການບັນເທີງດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດສັດຊື່;
5. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການບໍລິການ;
6. ຕິດຕັ້ງປ້າຍຫ້າມ, ປ້າຍເຕືອນ, ກົດລະບຽບ ແລະ ເປີໂທແຈ້ງເຫດ ໃສ່ຕາມຈຸດຕ່າງໆພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຫ້ອງບໍລິການບັນເທີງ ເຊັ່ນ: ປະຕູເຂົ້າ-ອອກ, ຝາຫ້ອງ, ກະດານ ຫຼື ປ້າຍໄຟຟ້າ ແລະ ຈຸດອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມ;
7. ດູແລ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ປອດໄພ ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ເປັນຢ່າງດີ;
8. ປະຕິບັດລະບຽບການ ນຸ່ງຖື ແລະ ແຕ່ງກາຍ ແບບສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ;
9. ພະນັກງານບໍລິການ ຕ້ອງເວົ້າຈາ, ມີກິລິຍາທ່າທີ ແລະ ພຶດຕິກຳ ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ;
10. ການບໍລິການບັນເທີງຕ້ອງຕິດພັນກັບການອະນຸລັກຮັກສາສິລະປະ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
11. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ;
12. ເສຍພາສີ ແລະ ອາກອນໃຫ້ລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
13. ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
14. ປະຕິບັດໂມງ ເວລາ ເປີດ - ປິດ ຕາມທາງການກຳນົດ;
15. ເຂົ້າຮ່ວມສະມາຄົມທ່ອງທ່ຽວລາວ ຫຼື ສະມາຄົມໂຮງແຮມ ແລະ ຮ້ານອາຫານ;

16. ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງສັງຄົມ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສັງຄົມ;
17. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງ
ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສິດ

1. ເລືອກຊົມໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ;
2. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກສະບາຍຈາກການບໍລິການ ຕາມລະດັບມາດຕະຖານ;
3. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນຖືກເອົາປຽບຈາກຜູ້ໃຫ້ບໍລິການບັນເທີງ;
4. ແຈ້ງ ຫຼື ລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອພົບເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ພັນທະ

1. ຈ່າຍຄ່າບໍລິການ ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
2. ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານບໍລິການບັນເທີງ;
3. ນຸ່ງຖື, ແຕ່ງກາຍ, ເວົ້າຈາ ແລະ ມີພຶດຕິກຳສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ;
4. ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບປອດໄພ;
5. ປະຕິບັດໂມງເວລາເປີດ - ປິດການບໍລິການບັນເທີງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
6. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສະຖານບັນເທີງ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 28 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ບໍລິການບັນເທີງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ບັນເທີງເປັນບ່ອນຄ້າຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ເສບ, ມື້ວສຸມສິ່ງເສບຕິດ, ການພະນັນ, ໂສເພນີ, ຄຳມະນຸດ ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດ;
4. ອະນຸຍາດເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີເຂົ້າໃຊ້ບໍລິການ;
5. ມີອາວຸດ, ສິ່ງເສບຕິດ, ວັດຖຸເຄມີເປື້ອເມົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທຸກຊະນິດ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດ ແລະ ປະສາດຂອງມະນຸດ;
6. ແຕ່ງກາຍດ້ວຍຊຸດນັກຮຽນ, ຊຸດນັກສຶກສາ, ຊຸດທາງການ, ຊຸດການແພດ, ຊຸດທາງສາສະໜາ, ຊຸດທີ່ມີສັນຍາລັກຂອງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຂັດກັບສິລະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ເຕັ້ນລຳ, ຟ້ອນ ແລະ ການສະແດງຕ່າງໆ ທີ່ມີລັກສະນະ ໄປ້ເປື້ອຍ, ເຍົ້າຍວນ ຫຼື ລາມົກອານາຈານ;

8. ມີພຶດຕິກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
9. ສົ່ງສຽງເນືອງນັ້ນລົບກວນບຸກຄົນ ຫຼື ສັງຄົມພາຍນອກສະຖານທີ່ບັນເທີງ;
10. ສ້າງບັນຫາກົດຂວາງການສັນຈອນ ຫຼື ການຈະລາຈອນຕາມທ້ອງຖະໜົນສາທາລະນະ;
11. ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ອາລະວາດຕິກັນ ຫຼື ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ;
12. ຊັກຈາງ, ຊີ້ນຳນຳພາ, ຕົວະຍົວະຫຼອກລວງ, ບັງຄັບນາບຊໍ່, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ ຫຼື ພະນັກງານພາຍໃນສະຖານທີ່ບັນເທີງເຄື່ອນໄຫວ, ໃຊ້ພຶດຕິກຳ, ບໍລິການທາງເພດ ຫຼື ຝ່າຜົນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
13. ຂັດຂຶນ, ຝ່າຜົນ, ຕໍ່ຕ້ານ ຫຼື ປະຕິເສດຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
14. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 29 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ໃຊ້ບໍລິການບັນເທີງມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີເຂົ້າໃຊ້ບໍລິການ;
2. ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ບັນເທີງເປັນບ່ອນຄ້າຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ເສບ, ມື້ວສຸມສິ່ງເສບຕິດ, ການພະນັນ, ໂສເພນີ, ຄຳມະນຸດ ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດ;
3. ມີອາວຸດ, ສິ່ງເສບຕິດ, ວັດຖຸເຄມີເບື້ອເມົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທຸກຊະນິດທີ່ມີຜົນຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດ ແລະ ປະສາດຂອງມະນຸດ;
4. ແຕ່ງກາຍດ້ວຍ ຊຸດນັກຮຽນ, ຊຸດນັກສຶກສາ, ຊຸດທາງການແພດ, ຊຸດທາງສາສະໜາ, ຊຸດທີ່ມີສັນຍາລັກຂອງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຂັດກັບສິລະທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
5. ເຕັ້ນລຳ, ຟ້ອນ ແລະ ການສະແດງຕ່າງໆ ທີ່ມີລັກສະນະ ໄປ້ເປືອຍ, ເຍົ້າຍວນ ຫຼື ລາມິກອານາຈານ;
6. ບໍລິການທາງເພດ ຫຼື ຄ້າຂາຍປະເວນີ;
7. ມີພຶດຕິກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ສົ່ງສຽງເນືອງນັ້ນລົບກວນບຸກຄົນ ຫຼື ສັງຄົມທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍນອກສະຖານທີ່ບັນເທີງ;
9. ສ້າງບັນຫາກົດຂວາງການສັນຈອນ ຫຼື ການຈະລາຈອນຕາມທ້ອງຖະໜົນສາທາລະນະ;
10. ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ອາລະວາດຕິກັນ ຫຼື ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ;
11. ຂັດຂຶນ, ຝ່າຜົນ, ຕໍ່ຕ້ານ ຫຼື ປະຕິເສດຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 30 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງມີຂໍ້ຫ້າມ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ; ເພື່ອຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດໃນຮູບແບບຕ່າງໆ;
2. ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບສິ່ງເສບຕິດ, ໂສເພນີ ແລະ ສິ່ງຜິດກົດໝາຍ;
3. ມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ສ່ວນໄດ້-ເສຍ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ;

4. ກົດໝ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວເວລາ, ລະເວັ້ນ ຫຼື ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສ້າງພັກພວກ, ກຸ່ມກ້ອນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດ;
6. ມີພຶດຕິກຳ, ການກະທຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 31 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການແກ້ໄຂໂດຍສານປະຊາຊົນ;

ມາດຕາ 32 ການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງປຶກສາ ຫາລືຫາທາງອອກຮ່ວມກັນ ຢ່າງສັນຕິວິທີ ດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ ແລະ ພ້ອມກັນສະໜັກໃຈແກ້ໄຂບັນຫາ ຢ່າງ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 33 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີ ບັນຫາຕໍ່ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບເພື່ອເປັນໃຈກາງໃນການຄົ້ນຄວ້າປຶກສາຫາລື, ຫາ ທາງອອກ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຮ່ວມກັນ ດ້ວຍການຊ້ອງໜ້າກັນລະຫວ່າງຄູ່ກໍລະນີ ເພື່ອແຈ້ງ ແລະ ສອບຖາມ ບັນຫາ, ເຫດຜົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈິງຂອງທັງສອງຝ່າຍ ແລະ ຊ່ວຍຫາວິທີທາງອອກທີ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳຕໍ່ທຸກຝ່າຍ ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມ ເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຖືເອົາລະ ບຽບການທາງບໍລິຫານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ເປັນຫຼັກເກນໃນການຕັດສິນບັນຫາຢ່າງກົງໄປກົງມາພ້ອມທັງເຮັດ ບົດບັນທຶກ ແລະ ລົງລາຍເຊັນ ໂດຍຄູ່ກໍລະນີ ພ້ອມຄະນະໄວ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີ ຄູ່ກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ພ້ອມ ລົງລາຍເຊັນຂອງຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ໃຫ້ເວລາຄູ່ກໍລະນີທັງສອງຝ່າຍກັບໄປຄົ້ນຄິດພິຈາລະນາພາຍໃນ 3 ວັນລັດຖະການ, ຖ້າຫາກ ຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີຮັບຊາບ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 34 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂທາງບໍລິຫານໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມຂະບວນການຂອງອົງການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີຄູ່ກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ພ້ອມລົງລາຍເຊັນຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ໃຫ້ເວລາຄູ່ກໍລະນີທັງສອງຝ່າຍກັບໄປຄົ້ນຄິດພິຈາລະນາພາຍໃນ 2 ວັນລັດຖະການ, ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີຮັບຊາບ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການໄອຍະການ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 35 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງບໍລິຫານ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນການ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ການປະຕິບັດຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ມາດຕາ 36 ການປະຕິບັດຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຢ່າງປົກກະຕິ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 37 ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໂດຍຈິດຮັບ-ຈິດຈ່າຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ພ້ອມທັງອອກໃບເກັບເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການເງິນ.

ຜູ້ຈ່າຍເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການໃນນາມຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດສອບຖາມຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດ ແລະ ຮຽກຮ້ອງເອົາໃບເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຈາກພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ເກັບເງິນໄວ້ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ປະຕິເສດການຈ່າຍເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ເກັບໄດ້ຈາກຄ່າບໍລິການ ຕ້ອງໂອນເຂົ້າບັນຊີກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ, ສ່ວນຄ່າທຳນຽມ ທີ່ເກັບໄດ້ທັງໝົດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ໝວດທີ 8

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 38 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານການບັນເທີງ

ມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການບັນເທີງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດ ທັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ

ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 39 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບັນເທີງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບັນເທີງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
2. ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ.

ມາດຕາ 40 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບໍລິການບັນເທີງ ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ກຳນົດເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການບັນເທີງ ທົ່ວປະເທດ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການບັນເທີງ, ສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕິດພັນກັບການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
3. ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການບັນເທີງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳວຽກງານການບັນເທີງ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ມີປະສິດທິຜົນ ຕິດ ພັນກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ສິລະປະ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ດີງາມຂອງຊາດ;
5. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
6. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບບັບປຸງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນໃນຂົງເຂດການບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ມີທັກສະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະດ້ານກ່ຽວກັບບັນເທີງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ;
7. ຊີ້ນຳນຳພາພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ການດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ;
10. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ການຕັກເຕືອນ, ການປັບໃໝ, ການໂຈະ, ການຍຸບເລີກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ທົ່ວປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບການບັນເທີງທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ລັດຖະບານຊາບ ເປັນປະຈຳ 1 ເດືອນ, 3 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບໍລິການບັນເທີງ ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບວຽກງານບໍລິການບັນເທີງ ທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ;
2. ຄົ້ນຄວ້າແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານບັນເທີງ;
3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຕິດຕາມກວດກາວຽກງານບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ການຕັກເຕືອນ, ການປັບໃໝ, ການໂຈະ, ການຍຸບເລິກການດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ 1 ເດືອນ, 3 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນຕ້ອງລາຍງານຢ່າງທັນການ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
8. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບປັບປຸງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນໃນຂົງເຂດການບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ມີທັກສະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະດ້ານກ່ຽວກັບບັນເທີງໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ;
9. ຊີ້ນຳນຳພາຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບໍລິການບັນເທີງ ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການບັນເທີງໃນຂອບເຂດທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການບັນເທີງ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການບັນເທີງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ການຕັກເຕືອນ, ການປັບໃໝ, ການໂຈະ ແລະ ການຍຸບເລິກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຫ້ອງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຕິດຕາມກວດກາວຽກງານການບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະຫງົບ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
6. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບການບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ 1 ເດືອນ, 3 ເດືອນ, 1 ປີ ແລະ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍງານຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບ ຢ່າງທັນການ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືຢ່າງດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂຶ້ນເທິງ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
8. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບປັບປຸງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນໃນຂົງເຂດການບັນເທີງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ມີທັກສະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະດ້ານກ່ຽວກັບບັນເທີງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 43 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບໍລິການບັນເທີງ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຄຳສັ່ງ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການໂຄງການ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບວຽກງານການບັນເທີງ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ໃຫ້ການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ລາຍງານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການບັນເທີງ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບຢ່າງທັນການ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານການບັນເທີງ ມີ 3 ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮັບຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 46 ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານການບັນເທີງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະໜ້າທີ່ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ກັບຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 47 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດການບັນເທີງຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ສະຫງົບ, ປອດໄພ, ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ສອດຄ່ອງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໃນຮູບການຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 48 ມາດຕະການຕໍ່ກັບຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໜັກ ຫຼື ເບົາ.

ມາດຕາ 49 ການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີ ເປັນການກະທຳຜິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ເປັນໂທດສະຖານເບົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ບາດເຈັບອັນຕະລາຍຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ດ້ວຍຮູບການ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ມີການລະເວັ້ນ ຫຼື ຈຳແນກຊົນຊັ້ນ, ເຊື້ອຊາດ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຫດຜົນ ແລະ ການກະທຳຜິດໃຫ້ຮັບຊາບ ແລະ ລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ມາດຕາ 50 ການປັບໃໝ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ບາດເຈັບ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 49 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຜ່ານມາແລ້ວ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

ຄັ້ງທຳອິດ: ຈະຖືກປັບໃໝເປັນເງິນ ໃນຈຳນວນສູງສຸດບໍ່ເກີນ 1,000,000 ກີບ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ແລະ ລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ຄັ້ງທີສອງ: ຈະຖືກໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດເປັນເວລາ 5 ເດືອນ, ປັບໃໝເປັນເງິນໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ 5,000,000 ກີບ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ແລະ ລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ຄັ້ງທີສາມ: ຈະຖືກຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ພ້ອມທັງຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ, ປັບໃໝເປັນເງິນ ຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ 10,000,000 ກີບ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຈຳນວນເງິນປັບໃໝທັງໝົດ ຕ້ອງມອບເຂົ້າບັນຊີກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ການດຳເນີນຄະດີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ ມາດຕະການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ຈະຖືກຕັດສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານການບັນເທີງ ແລະ ການປະກອບວິຊາຊີບກ່ຽວກັບການບໍລິການບັນເທີງຢ່າງຖາວອນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 10
ປິດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 52 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 53 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສືບທຳວັນ.

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບັນເທີງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນໜ້ານີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ແລະ ປັບປຸງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ຂໍ້ກຳນົດ, ປິດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ



ທອງລຸນ ສີສຸລິດ